

[Holstein.]

Det maa dog være aldeles givet. Anerkendtes Gensidighedsprincippet ikke af Medlemmer af Folkenes Forbund, ja, saa er Folkenes Forbund i Virkeligheden storpolitisk set en ren og skær Fiktion.

Saa er der Haagerneutralitetskonventionerne. Dem paaberaaber man sig jo baade fra de højtærede Regeringspartiers Side til Fordel for deres Forslag og særlig fra Venstreoppositionens Side imod Vedtagelsen af disse Forslag. Maa jeg have Lov til at gentage om disse Konventioner, at de eksisterer ikke mere juridisk, de jure, de eksisterer ikke mere af den simple Grund, at der i Slutningen af disse Traktater staar følgende: De har kun Gyldighed imellem de kontraherende Parter og kun, for saa vidt ikke nogen anden Magt, som ikke har tiltraadt Konventionerne, kommer med i Krigen. Nu er Forholdet det, at England havde ikke ratificeret disse Konventioner, men kom med i Krigen, ja, kom oven i Købet med i Krigen paa en for de neutrale overordentlig følelig Maade, kom med i Krigen paa en saadan Maade, at de neutrale Rettigheder efter Konventionerne blev fuldkommen kuldkastet baade af England og Tyskland. Og endelig er det dog vel nok ganske usandsynligt, hvis vi nogen Sinde igen faar en europæisk Krig — og det er jo en Mulighed, som den højtærede Udenrigsminister har erkendt at danske ansvarlige Statsmænd bør regne med —, at der ikke skulde komme Stater med i Krigen, som ikke har tiltraadt Neutralitetskonventionerne. Hvad mener de ærede Medlemmer om de nye Stater Czekoslovakiet, Polen, Østersøstaterne og Finland? De har ikke tiltraadt Haager-Neutralitetskonventionerne. Tror de ærede Medlemmer, at de vil gøre det i det Øjeblik en ny europæisk Krig bryder ud? Jeg tror det ikke.

Saa staar det jo ganske vist den højtærede Regering frit for, selv om disse Traktater ikke længere eksisterer de jure, og selv om de de facto er sønderrevet i Verdenskrigen, lige saavel som Østersø- og Nordsø-Traktaterne blev det — det staar selvfølgelig en dansk Regering frit for at deklarere og notificere, at den alligevel i paakommende Tilfælde vil følge Neutralitetskonventionerne med Hensyn til sine militære Forpligtelser, selv om den ikke har Skygge af Garanti for eller Udsigt til, at dens Rettigheder efter Neutralitetskonventionerne vil blive mere respekteret i en

ny europæisk Krig, end de blev i den forrige. Det staar den frit for at spille det Spil. Men hvis det skal kaldes ædruelig og vel betænkt Statskunst, saa tror jeg, at Danmark er ilde faren.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede Regering, at alle disse Traktater er fortræffelige, man skal ikke miskende den Nytte, de kan yde, saa længe de ikke bliver sat paa den store Belastningsprøve. Saa længe alt gaar nogenlunde fredeligt Starterne imellem, gør disse Traktater ingen Fortræd, og maaske kan de hjælpe til at forebygge mindre Kontroverser, men den Dag, disse Traktater for Alvor er paakrævede, nemlig naar de skal staa den store Belastningsprøve, saa eksisterer de ikke længere, saa brister de som Papir. Ja, jeg ved jo, at den højtærede Udenrigsminister venter sig saa meget af det store Drivhus i Genève for internationale Taleblomster, men han har dog, da han havde Ordet, baade i Folkeforbundet og, saa vidt jeg ved, ogsaa paa den interparlamentariske Kongres udtalt sin store Bekymring for, at hvis Folkeforbundet paa det storpolitiske Omraade vedblivende opviser en saa stor Kæde af negative Resultater, som Tilfældet er, saa staar dets storpolitiske Autoritet i Fare. Den højtærede Udenrigsminister ved jo lige saa vel som jeg, at der bag det internationale Drivhus for Talemaader ligger et stort europæisk Arsenal fyldt med storpolitiske Sprængstoffer, af hvilke blot nogle faa Centigram i Løbet af meget kort Tid er i Stand til at pulverisere Drivhuset fuldstændigt til Bunden.

Det er ud fra disse Grundsynspunkter, det ikke er mig muligt at forstaa, hvorledes den højtærede Regering i alle disse Konventioner kan finde en folkeretlig vægtig Begrundelse for Betimeligheden af Fremsættelsen af et Militærforslag som det, der her er lagt paa Tingets Bord.

Men hvorledes gaar det da, hvis man ser aldeles bort fra Traktaterne og Konventionerne og fra de Forpligtelser og Rettigheder, som vi ikke har efter de Konventioner og heller ikke har nogen Udsigt til at faa, hvorledes gaar det, hvis man ser aldeles bort fra den sørgeligt mishandlede Folkeret, hvorledes gaar det, hvis man ser Sagen fra et rent dansk, nationalt Interessesynspunkt? Ja, jeg forstaaer de ærede Regeringsmedlemmer saaledes, at de vil hævde, modsat hvad vi hævder fra forsvarsvenlig Side, at et militært Forsvar er ingen Garanti for